

PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA

L'ONG del català

INFORME CAT 2021

50 DADES
SOBRE LA
LLENGUA
CATALANA

INF OR ME CAT 2021

50 DADES
SOBRE LA
LLENGUA
CATALANA

Introducció	3
Dades sociodemogràfiques	4
Cultura i mitjans de comunicació	17
Empresa i serveis	22
Educació i cohesió social	31
Justícia	40
Oficialitat i reconeixement	44
Internet i noves tecnologies	53
Referències	58

INTRODUCCIÓ

Aquest report és la desena edició de l'*InformeCAT*, un recull de cinquanta dades significatives sobre la situació del català que Plataforma per la Llengua elabora cada any a partir de fonts oficials i d'estudis d'elaboració pròpia. Les dades es presenten classificades en diverses seccions temàtiques i les referències i les fonts apareixen en un apartat final, amb els enllaços corresponents. L'*InformeCAT* vol informar, però també contribuir decisivament en el debat públic sobre la llengua i afavorir la normalització lingüística mitjançant mesures polítiques.

Moltes de les dades de l'*InformeCAT 2021* són preocupants i demostren la situació d'emergència lingüística en què ens trobem. En el conjunt del domini lingüístic, el 32,4% de la població i prou és parlant habitual de català. A Catalunya, 8 de cada 10 catalanoparlants canvien de llengua quan algú els parla en castellà. A les Illes Balears, només el 19% dels alumnes de sisè de primària tenen un nivell alt de català. Al País Valencià, tan sols 1 dels 214 jutjats funciona habitualment en la llengua pròpia del territori. Els estats espanyol, italià i francès continuen menyspreant la seva realitat plurilingüe i imposant una llengua a costa dels drets dels catalanoparlants. Així, només l'1% de les pàgines web oficials de l'Estat espanyol tenen una versió completa en català. A França, l'Assemblea Nacional va aprovar amb el 72,2% dels vots una llei que hauria garantit l'ensenyament immersiu en català a la Catalunya del Nord, però el Consell Constitucional el va tombar.

L'*InformeCAT 2021* també inclou algunes dades esperançadores. El 72,6% dels habitants d'Andorra comença les converses en català i, a la Franja, el 89,2% dels catalanoparlants transmeten la seva llengua als fills. A l'Alguer, on s'està lluitant perquè el dret d'aprendre alguerès a escola quedi realment garantit, un 20,1% de la població fa servir el català amb el primer fill. Malgrat l'abandonament institucional que ha patit l'audiovisual en català en els darrers anys, ja hi ha més de 500 creadors de contingut audiovisual en català enxarxats en comunitats com Valençúbers, Canal Malaia o Creadors.tv. Per contra, la Generalitat de Catalunya incompleix la Llei del cinema des de fa deu anys. De fet, a Catalunya, només 1 de cada 3 catalanoparlants pensa que la Generalitat protegeix més el català ara que abans de començar el Procés.

L'*InformeCAT*, que mostra amb dades l'estat de salut de la nostra llengua, és una radiografia imprescindible perquè les institucions i els ciutadans prenguin consciència de la situació de fragilitat en què es troba el català i, sobretot, perquè actuïn en conseqüència.

01 A Catalunya, 8 de cada 10 catalanoparlants canvien de llengua quan algú els parla en castellà, la majoria “per respecte” o “per educació

En una enquesta encarregada per Plataforma per la Llengua i elaborada durant la primavera del 2021 per l'empresa GESOP es demanava als participants en quina llengua responen quan algú se'ls adreça en castellà. Si ens centrem en els que són catalanoparlants habituals i en els que parlen habitualment tant català com castellà, els resultats indiquen que vuit de cada deu passen al castellà quan algú se'ls adreça en aquesta llengua i que poc menys d'un de cada cinc es mantenen en català. Entre els enquestats que parlen català habitualment però no castellà, la xifra és lleugerament més bona: el 25,4% es mantenen en català.

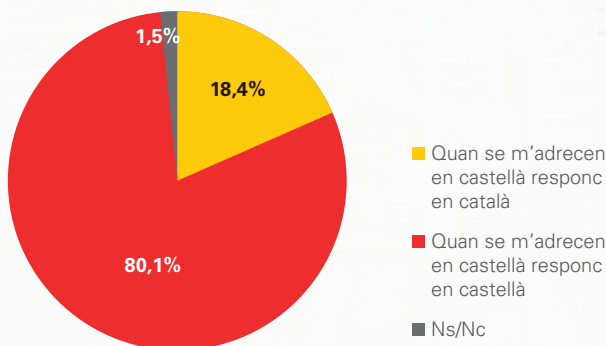
DADES SOCIO- DEMOGRÀFIQUES

A l'hora d'explicar els motius d'aquesta conducta, el 43,5% dels enquestats que es reconeixen catalanoparlants i bilingües afirmen que canvien de llengua "per respecte" o "per educació". Com a segona causa i amb un percentatge molt inferior, el 16,3%, opten per respondre en castellà perquè creuen que potser no els entendran si es mantenen en català.

Si els resultats es filtren per variables d'edat i sexe, els percentatges varien molt poc i se situen sempre al voltant del 80%. Pel que fa a les diferències en l'àmbit territorial, més sensible al canvi, s'observa que a Barcelona canvien al castellà el 82,4% dels catalanoparlants i bilingües habituals, a la resta de l'àrea metropolitana els que canvien són el 87,9% de la població, a la resta de la regió metropolitana en són el 79,5% i a la resta de Catalunya la tendència disminueix fins al 76,5%.

Pel que fa a la relació entre l'actitud lingüística dels enquestats i el vot que emetrien en un referèndum d'independència, els resultats indiquen que els que votarien "Sí" tenen menys tendència a renunciar al català quan algú se'ls adreça en castellà. Tot i això, els que canvien continuen essent una majoria, el 73,4%. Aquest percentatge s'eleva fins al 96,7% entre els habitants que no han votat per una opció independentista.

Resultat de l'enquesta sobre la llengua de resposta

02 Només el 32,4% de la població del domini lingüístic és parlant habitual de català

Menys d'un terç dels habitants dels territoris que són tradicionalment catalanoparlants tenen el català com la llengua habitual principal; en concret el 32,4%, segons dades del primer dia de gener del 2020. Aquesta és la xifra que s'obté si s'encreuen les dades de població en aquesta data amb els percentatges de parlants habituals, segons les enquestes principals que s'han fet des del 2014 i si se suposa que les conductes lingüístiques s'han mantingut estables.

Xifres aproximades de parlants inicials de català el primer de gener del 2020

	Població	Catalanoparlants habituals (%)	Catalanoparlants habituals
Catalunya¹	7.712.165	36,1 (2018)	2.784.092
País Valencià²	4.404.482	28,1 (2015) ⁴	1.237.659
Illes Balears	1.171.543	36,8 (2014)	431.128
Catalunya del Nord³	476.735	1,3 (2015)	6.198
Andorra	77.747	37,9 (2018) ⁵	29.466
Franja de Ponent	50.983	49,6 (2014)	25.288
Alguer	42.580	9,1 (2015)	3.875
Total	13.936.235	32,4	4.517.706

¹ Sense l'Aran.

² Zona de predomini del català.

³ Sense els municipis occitanòfons de la Fenolleda.

⁴ "Llengua que parla amb els amics": 'sempre valencià' + 'generalment valencià' + 'més valencià que castellà' = 28,1%; 'indistintament' + 'més castellà que valencià' + 'generalment castellà' + 'sempre castellà' = 69,9%.

⁵ "Llengua més utilitzada amb els amics": 'català' = 37,9%; 'castellà' + 'català i castellà' = 45,3%; 'francès' = 2,6%; 'portuguès' = 4,6%; 'altres situacions' = 9,7%.

DADES SOCIO- DEMOGRÀFIQUES

En els càlculs no s'han inclòs els bilingües habituals, altrament la xifra s'enfila fins al 42,6%. I també cal dir que s'ha fet servir un indicador sobre la llengua d'ús dels enquestats amb els amics com a substitut aproximat en els casos del País Valencià i Andorra, on no hi ha cap dada general que faci referència a la "llengua habitual".

Entre les grans unitats territorials del domini lingüístic, la Franja de Ponent és aquella en què l'ús del català és més estès: el 49,6% de la població té el català com la llengua habitual prioritària en el dia a dia. En segon lloc hi ha Andorra, on el 37,9% de persones parla principalment català amb els amics. La Catalunya del Nord és el territori on l'ús del català és més residual, amb molta diferència: només parla català habitualment l'1,3% dels habitants (la dada creix fins al 5,7% si s'hi compten els bilingües). L'Alguer tampoc no es troba en una situació bona: tan sols el 9,1% dels veïns afirma que té el català com la llengua habitual principal en el dia a dia. Els tres grans territoris del domini lingüístic són en una situació intermèdia: els parlants que tenen el català com la llengua habitual exclusiva són el 36,1% a Catalunya, el 36,8% a les Illes Balears i el 28,1% a la zona catalanoparlant del País Valencià.

03 **El 72,6% dels habitants d'Andorra comença les converses en català 'sempre' o 'molt sovint'**

Una enquesta del Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis Andorrans mostra que l'any 2018 el 41,9% dels habitants de l'Estat pirinenc inicia les converses 'sempre' en català i que el 30,7% ho fa 'molt sovint'. Per tant, el 72,6% dels residents d'Andorra inicia les converses en català 'generalment' o 'sempre'. Això representa un augment de 3,4 punts respecte del 2014, en què aquesta fracció representava el 69,2% de la població (el 42,1% 'sempre' i el 27,1% 'molt sovint').

04 El 81,2% dels residents de les Terres de l'Ebre comencen les converses en català

Segons l'*Enquesta d'usos lingüístics de la població de Catalunya* del 2018, el 62,0% dels habitants de les Terres de l'Ebre inicia les converses en català 'sempre', i el 19,2% ho fa 'sovint'. És a dir, el 81,2% dels habitants d'aquestes comarques utilitza el català predominantment per començar les converses. Aquestes xifres contrasten amb les del conjunt de Catalunya, que indiquen que només el 23,6% dels habitants inicia les converses en català 'sempre', i només el 28,9% inicia les converses en català 'sovint'.

Les Terres de l'Ebre són el territori de tot el domini lingüístic on el català es conserva més. El 66,7% dels habitants són catalanoparlants nadius (el 68,5%, si s'hi compten els bilingües nadius) i el 72,2% tenen el català com la llengua habitual principal (la xifra creix fins al 76,6% si s'hi inclouen els bilingües habituals), mentre que a Catalunya aquestes xifres baixen de mitjana fins al 31,5% i el 36,1%, respectivament. A més, una majoria d'ebrencs parla o bé en català exclusivament o bé més en català que en castellà en tota mena d'àmbits: als bancs i les caixes, als centres sanitaris, a les botigues, als grans establiments comercials i fins i tot a les seus de l'Administració estatal. En contrast, en el conjunt del país l'ús del català no és predominant en cap d'aquests àmbits.

DADES SOCIO- DEMOGRÀFIQUES

05 **Més de la meitat dels residents de Barcelona i de l'àmbit metropolità empen el català 'poc' o 'gens'**

L'Enquesta d'usos lingüístics de la població de Catalunya de l'any 2018 assenyala que el 26,0% dels habitants de Barcelona no parla 'mai' en llengua catalana i que un altre 27,1% parla 'poc' el català. Així, el 53,1% dels residents parlen 'poc' o 'gens' la llengua autòctona de la ciutat. D'entre el 46,9% restant, el 16,9% afirma que parla el català 'mitjanament', el 19,1% que el parla 'força' i el 10,9% que el fa servir 'molt'. Així doncs, només el 29,9% de les persones enquestades assegura que parla el català 'força' o 'molt', menys d'una de cada tres.

En l'àmbit metropolità —Barcelona inclosa— les dades són encara més negatives. Els qui diuen que no usen mai el català o l'usen poc s'enfilen fins al 56% (28,6% 'poc' i 27,4% 'mai') i els qui l'usen força o molt es redueixen al 27,6% (16,6% 'força' i 11,0% 'molt'). Cal tenir en compte que la vegueria de l'àmbit metropolità incorpora comarques de composició demogràfica molt variada i això comporta que les mitjanes amaguin situacions ben diferents: per exemple, al Maresme els habitants que parlen el català 'poc' o 'mai' són el 36,3%, mentre que a l'Hospitalet de Llobregat ho són el 71,5% i al Barcelonès Nord, el 70,8%.

06 **A les Illes, per cada jove de família castellanoparlant que adopta el català com a llengua habitual n'hi ha 7,5 de catalanoparlants que adopten el castellà**

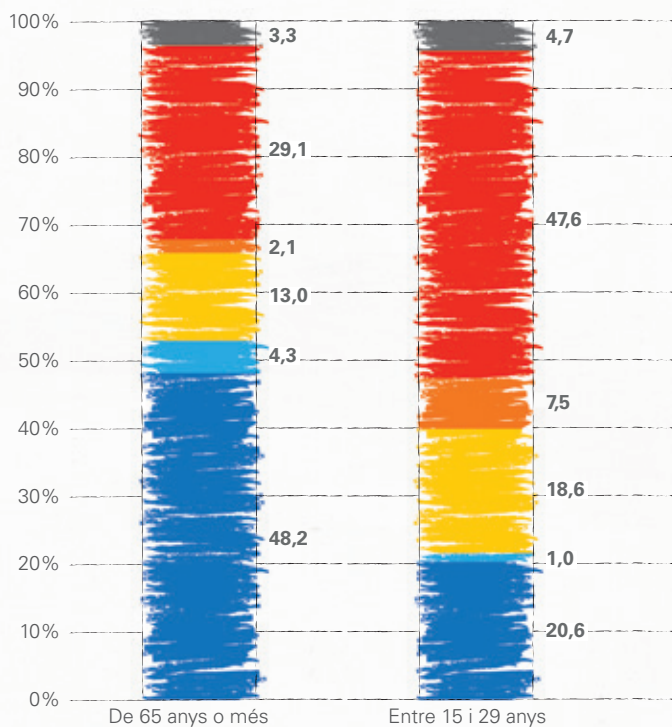
A la darrera *Enquesta d'usos lingüístics de la població* de les Illes Balears es va generar un indicador d'ús efectiu de les llengües a partir de les respostes dels entrevistats sobre els usos en àmbits concrets. Es comptaven com a parlants habituals d'una llengua les persones que declaraven que l'empraven en dos terços dels àmbits que s'hi contemplaven (família, amics, entitats financeres, comerç, administracions, etc.).

L'enquesta mostra que en la franja d'edat de seixanta-cinc anys o més, el 48,2% són catalanoparlants inicials que parlen en català habitualment, el 29,1% castellanoparlants inicials que parlen en castellà habitualment, el 2,1% catalanoparlants inicials que parlen en castellà habitualment, i el 4,3% castellanoparlants inicials que parlen en català de manera habitual. Per tant, en aquesta franja d'edat la població castellanoparlant inicial és més petita que la catalanoparlant, i hi ha el doble de castellanoparlants inicials que usen el català habitualment que no de catalanoparlants inicials que parlen en castellà habitualment.

Entre els joves en la franja d'edats compresa entre els 15 i els 29 anys la situació és molt diferent. Només el 20,6% són catalanoparlants inicials que parlen en català habitualment, mentre que els castellanoparlants inicials que parlen la seva llengua habitualment s'enfila fins al 47,6%. A més, la proporció de castellanoparlants inicials que usen el català habitualment davalla fins a l'1,0%, mentre que la dels catalanoparlants inicials que parlen en castellà habitualment augmenta fins al 7,5%. És a dir, per cada jove castellanoparlant que parla en català habitualment hi ha 7,5 joves catalanoparlants que adopten el castellà com a llengua habitual.

DADES SOCIO- DEMOGRÀFIQUES

Parlants inicials i llengua habitual a les Illes

- Altres
- Parlants inicials de castellà de llengua habitual castellana
- Parlants inicials de català de llengua habitual castellana
- Parlants que alternen totes dues llengües de manera habitual
- Parlants inicials de castellà de llengua habitual catalana
- Parlants inicials de català de llengua habitual catalana

07 El 84,5% dels residents no nascuts al País Valencià parlen 'poc' o 'gens' el valencià

Els residents del País Valencià que han nascut fora del país i de la resta dels territoris de llengua catalana tenen un coneixement insuficient de la llengua que hi és pròpia. Pel que fa a l'expressió oral, el 15,2% afirma que sap parlar el valencià 'bastant bé' o 'perfectament', mentre que el 45,8% diu que no el sap parlar 'gens', i el 38,7% que només 'un poc'.

Respecte de la comprensió oral del valencià, el 43,1% de les persones enquestades que han nascut fora del país afirma que entén el valencià 'bastant bé' o 'perfectament', mentre que el 15,8% afirma que no l'entén 'gens', i el 41,0% que només 'un poc'. El coneixement del valencià entre les persones d'origen forà seria fàcilment millorable si la difusió de la llengua pròpia del territori fos una prioritat de l'Administració en les activitats que s'adrecen a la població adulta vinguda de fora.

DADES SOCIO- DEMOGRÀFIQUES

08 El 20,1% dels algueresos fa servir el català amb el primer fill

La transmissió entre generacions és un factor determinant per a la supervivència de la llengua. Segons l'última enquesta oficial, feta el 2015 i publicada el 2017, el 21,6% dels algueresos parla català 'de manera exclusiva' o 'predominant' amb l'àvia materna. Si aquestes dades es comparen amb les de l'any 2004, en què es demanava als enquestats per l'ús de l'alguerès tant amb l'àvia com amb l'avi materns, es veu que la xifra ha baixat 3,4 punts en 11 anys. Pel que fa a la transmissió de la llengua als fills, la tendència és més positiva: el 2015 el 5,4% dels enquestats deien fer servir el català de manera exclusiva o majoritària, mentre que el 2004 n'eren el 3,9%.

Si es té en compte la població que respon que fa servir l'alguerès 'parcialment' en aquestes relacions familiars, les xifres milloren una mica. Segons l'enquesta del 2015, el 5,5% dels algueresos combinen el català amb una altra llengua quan parlen amb l'àvia materna i, per tant, el 27,1% fa servir el català en algun grau. Pel que fa a la llengua emprada amb el primer fill, el 14,7% dels enquestats s'hi relacionen en alguerès de manera parcial, o sigui que en total el 20,1% l'empren en aquestes relacions familiars, encara que no tots ho fan de manera exclusiva o predominant.

La nova legislació sarda ha donat la possibilitat a les famílies d'escolaritzar els minyons amb el català com a llengua vehicular. Tenint en compte que alguns infants encara senten l'alguerès com una llengua familiar, el paper de l'escola pot ser fonamental per estimular i reactivar l'ús de la llengua dins i fora de casa.

09 El 89,2% dels catalanoparlants de la Franja transmeten el català als fills

La Franja és l'únic territori de parla catalana on el català és la llengua de la majoria de la població. Tanmateix, el 2004 el 73,6% de la població tenia el català com la llengua habitual i deu anys més tard aquesta xifra havia baixat fins al 49,6%. Aquesta davallada tan dràstica coincideix amb els canvis demogràfics que va viure la zona, que van provocar canvis en les proporcions dels parlants i en les llengües d'interacció.

Tanmateix, les dades pel que fa a la transmissió generacional són positives i podrien assegurar una certa estabilitat del grup lingüístic: 9 de cada 10 habitants de la Franja que parlen o havien parlat en català amb els pares ara el fan servir amb els fills: el 89,2% de manera exclusiva i el 4,4% en combinació amb el castellà.

També és destacable el fet que l'11,5% dels qui han parlat en castellà amb els pares ara es relacionen en català amb els fills. D'altra banda, la darrera enquesta d'usos lingüístics ha revelat diferències importants entre generacions en la població de castellanoparlants. Així, si bé entre els castellanoparlants més grans un de cada cinc havia transmès el català als fills, entre les generacions més joves només ho fa un de cada vint.

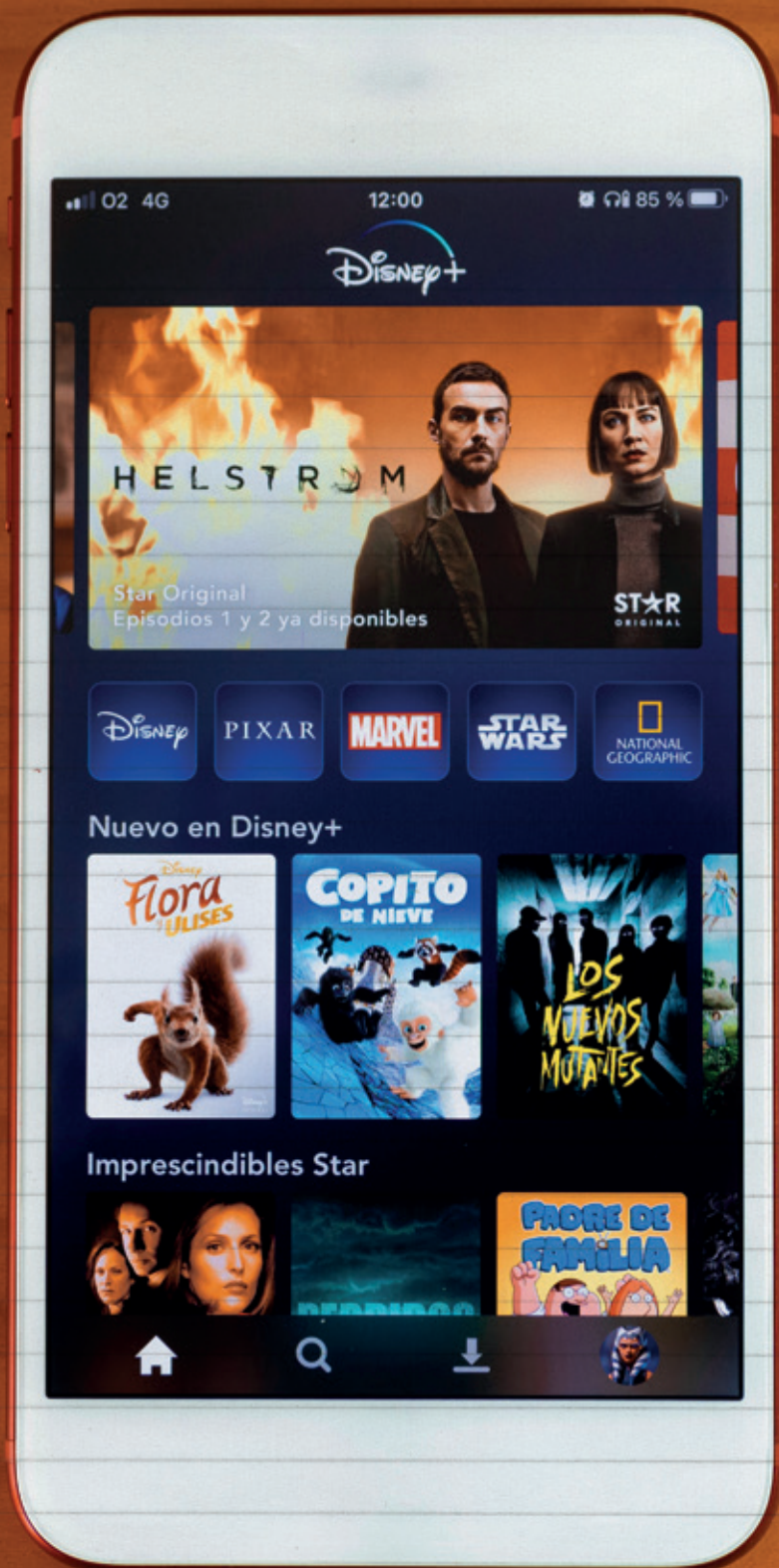
DADES SOCIO- DEMOGRÀFIQUES

10 La població andorrana que parla català quan surt de nit baixa del 33,2% al 20,8% en 23 anys

L'any 1995 el 33,2% dels habitants del Principat d'Andorra afirmava parlar sempre en català als bars, pubs i discoteques, contra el 37,2% dels que afirmaven parlar sempre en castellà, el 21,6% dels que expressaven parlar les dues llengües i el 8,0% dels que donaven altres respostes. El 2018 la proporció dels que afirmaven parlar sempre en català en aquests contextos s'havia reduït al 20,8%, una xifra que representa un descens del 37,3%. A més, els que el 2018 deien parlar sempre en castellà als bars, pubs i discoteques eren el 41,6%, l'11,8% més que el 1995.

Amb el descens de l'ús exclusiu del català ha augmentat la proporció de parlants que fa servir les dues llengües. Així, els que afirmen relacionar-se tant en català com en castellà en aquests ambients ha passat de ser del 21,6% el 1995 a ser del 30,6% el 2018, una diferència que representa un augment del 41,7%.

El 1995 els habitants que afirmaven parlar en català en una proporció o una altra en aquests establiments eren el 54,8% i el 2018 n'eren el 51,4%. Durant el mateix període, el castellà passava del 58,8% al 72,2%. A més, el català ha passat de ser la llengua inicial del 42,7% dels habitants d'Andorra a ser-ho del 35,7%, mentre que el castellà ha passat de ser la llengua inicial del 34,6% de la població a ser-ho del 43,2%. Pel que fa als habitants que tenen el portuguès com a llengua familiar, el 1995 representaven el 10,7% de la població i el 2018 ja n'eren el 17,1%.

CULTURA I MITJANS DE COMUNICACIÓ

11 **Disney+ no ofereix en català 144 llargmetratges que han estat doblats amb diners públics**

Com ja havia fet amb Netflix el 2020, Plataforma per la Llengua ha fet una recerca per esbrinar quants dels llargmetratges del catàleg de Disney+ podrien estar disponibles en català fàcilment. Es va observar que, en el moment del monitoratge, fet durant el mes de juny del 2021, hi havia 144 llargmetratges —d'un total de 990— que tenien versió doblada al català, però no hi estaven disponibles en aquesta llengua. De fet, en aquell moment només hi havia 35 llargmetratges disponibles en català.

Les versions en català d'aquests 144 títols han estat finançades per la Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya o per la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), en concret, 77 i 102 llargmetratges, respectivament. Moltes d'aquestes adaptacions al català s'havien encarregat i pagat directament a la Corporació Disney perquè es poguessin projectar a les sales de cinema. És a dir, la multinacional n'és la propietària, i per aquest fet és encara més greu que no estiguin incloses en aquesta plataforma de vídeo sota demanda.

Des del portal DsnyPlusES, que permet filtrar per idioma els títols de la plataforma, també s'ha pogut observar que Disney+ a l'Estat espanyol ofereix molts més títols en llengües estrangeres que no en català, fins i tot de llengües que tenen menys parlants que la nostra. Segons una consulta feta el juliol del 2021, Disney+ a l'Estat espanyol oferia només 36 pel·lícules doblades al català, però en canvi disposava de 91 pel·lícules en islandès, que només té 300.000 parlants, i 328 en noruec, que té uns 5 milions de parlants.

12 2 de cada 3 habitants de Catalunya creuen que l'Administració hauria de garantir la presència del català a les plataformes digitals

Segons una enquesta de l'empresa GESOP encarregada per Plataforma per la Llengua, fins el 68,6% de la població de Catalunya vol que l'Administració pública garanteixi la presència del català en plataformes com Netflix, HBO o Disney+, i només hi està en contra menys d'una quarta part de la població.

Segons un estudi de Plataforma per la Llengua fet el desembre del 2019, menys de l'1% de les pel·lícules i documentals que hi havia a la plataforma Netflix tenien disponible la versió en català. És a dir, només oferien en català 4 dels més de 300 títols que ja tenien una versió en aquesta llengua. És necessari i urgent que l'Administració actuï per garantir que com a mínim aquests més de tres-cents títols tinguin disponible la versió en català a totes les plataformes.

13 La Generalitat de Catalunya incompleix la Llei del cinema des de fa 10 anys

Durant 10 anys, la Llei 20/2010 del cinema de Catalunya ni s'ha aplicat ni cap dels governs successius que hi ha hagut l'ha intentada de fer complir. L'incompliment no afecta només la projecció de pel·lícules en català a les sales de cinema sinó també la seva presència en les plataformes de vídeo sota demanda com Netflix, Disney+ o HBO. Aprovada el 7 juliol del 2010 per una majoria parlamentària àmplia, la Llei fa referència a còpies tant analògiques com digitals i en l'article 18.1 determina que quan a

CULTURA I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Catalunya s'estrena una pel·lícula doblada o subtitulada, el 50% de l'exhibició a les sales de cinema ha de ser en català. I malgrat que el Tribunal Constitucional espanyol va reduir aquest percentatge fins al 25%, els governs catalans successius no han fet complir ni tan sols aquesta quota reduïda.

La llei també estableix que "quan el suport sigui digital, totes les còpies distribuïdes han de tenir incorporat l'accés lingüístic en català". Així doncs, les pel·lícules doblades o subtitulades que s'estrenen al Principat en format digital —és a dir, gairebé totes— haurien d'incloure la versió en català. A més, aquesta versió hauria d'estar plenament disponible per a les plataformes de televisió sota demanda, atès que l'article 17c de la llei obliga les empreses distribuïdores a garantir que totes les pel·lícules que s'han estrenat doblades o subtitulades en català en sales de Catalunya incloguin aquesta versió quan es distribueixin pels altres canals (televisions, plataformes digitals, DVD, etc.).

14 Ja fa 40 anys que hi ha ràdio en català a la Catalunya del Nord

Ràdio Arrels, amb una mitjana de 55.000 oients a la setmana, és l'emissora més antiga de la Catalunya del Nord i l'únic mitjà de comunicació que ofereix el 100% del contingut en català. Enguany l'emissora celebra el 40è aniversari, i gràcies al patrocini de Plataforma per la Llengua, des de l'abril del 2021 s'han retransmès els partits de rugbi dels Dracs Catalans i la USAP. Per primer cop a la història els catalanoparlants han pogut gaudir del rugbi en la llengua pròpia del país i l'èxit ha estat tan rotund que durant alguns partits, el servidor de ràdio en línia ha estat a punt de col·lapsar-se. A la Catalunya del Nord aquest esport representa un gran motor econòmic i també és un element d'integració per als nouvinguts. El fet que ara es pugui seguir en català col·loca la llengua del país en un lloc clau.

15 El 72,2% dels participants en la campanya “Fas 6 anys. Tria un llibre” opten per un títol en català

Des del 2016 el Gremi de Llibretes de Catalunya, en col·laboració amb la Generalitat, impulsen una campanya perquè els infants descobreixin les llibreries i aprenguin a donar valor als llibres. Els nens que fan 6 anys reben una targeta que els convida a anar a una llibreria i bescanviar-la per un llibre per un import de 13 €.

La campanya, que inclou diverses condicions relatives a l'adquisició dels llibres, no imposa cap requisit lingüístic, malgrat que l'índex de lectura habitual de llibres en català no supera el 34% del total de la població. Així i tot, el 72,2% dels participants en la campanya “Fas 6 anys” del 2020 van escollir un llibre en català. Tanmateix, encara hi ha un 27,8% dels participants que triaven llibres en una llengua que no és la catalana.

Tenint en compte que aquesta iniciativa destinada als infants i a les famílies rep un finançament públic anual —l'any 2020 era d'uns 500.000 €—, Plataforma per la Llengua ha demanat al Departament de Cultura en més d'una ocasió que hauria d'incloure com a requisit la compra de llibres en català.

16 El 53,6% dels joves balears trien obres de teatre en català i el 34,7% en castellà

L'estudi “El consum cultural a les Illes Balears”, elaborat l'any 2016 per la Direcció General de Cultura, reflecteix que els joves illencs consumeixen molt més teatre en català que en castellà. En concret, el 53,6% dels joves entrevistats de menys de 34 anys assegura que ha vist l'última obra teatral en llengua catalana, davant del 34,7%, que diu que l'ha vista en castellà.

Si prenem l'última obra com a indicativa del consum individual general, els 18,9 punts de diferència signifiquen que els joves consumeixen el 54,5 % més de teatre en català que en castellà.

La popularitat del teatre en català entre els joves és especialment positiva si es compara amb el consum teatral dels altres dos grups estudiats. Així, entre els entrevistats en la franja d'edat de 35 a 54 anys, el 47,5% afirma que ha vist la darrera obra en castellà, mentre que el 44,4% assegura que l'ha vista en català. La tendència encara és més acusada entre els més grans de 55 anys: el 53,8% ha vist la darrera obra teatral en castellà i només el 38,1% assegura que l'ha vista en català.

17 Els dos grans grups de televisió en castellà acumulen el 49,0% de la quota de pantalla a Catalunya

Segons l'estudi del Butlletí d'Informació sobre l'Audiovisual de Catalunya (BIAC) del primer quadrimestre del 2021, els dos grans grups audiovisuals espanyols, Mediaset i Atresmedia, acumulaven durant aquell període el 49,0% de la quota de pantalla a Catalunya. Les televisions que componen aquests dos grups emeten íntegrament en castellà.

La Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals és l'únic grup en català amb una quota de pantalla significativa: el primer quadrimestre del 2021 obtenia el 17,3% del temps de visualització i se situava en tercera posició. Ràdio Televisió Espanyola, el quart grup del període, amb el 10,9% de la quota de pantalla, té alguns programes de desconexió en català però les emissions són molt majoritàriament en llengua castellana. La televisió del Grup Godó, en què predominen els programes en català, obtenia només el 0,8% de la quota de pantalla del primer quadrimestre del 2021. Aquestes dades són molt preocupants perquè indiquen que els habitants de Catalunya consumeixen al voltant del 80% de la televisió en castellà.

18 L'Agència Catalana del Consum només sanciona 87 comerços durant el 2020 per no oferir els serveis en català

L'any 2020 l'Agència Catalana de Consum sancionava 790 establiments per diferents tipus de pràctiques il·legals. Només 87 d'aquestes sancions eren per vulnerar els drets lingüístics que el Codi de consum de Catalunya i la resta de legislació comercial reconeixen al consumidor català. D'altra banda, resulta sorprenent que la quantitat imposada per les vulneracions lingüístiques sigui de tan sols 52.770 €, que representa una mitjana de 606,6 €. La xifra recaptada és sorprenentment baixa, tenint en compte que el Codi de consum de Catalunya preveu que les infraccions lleus dels drets lingüístics han de comportar una multa de fins a 10.000 €, i en cas de reincidència d'entre 10.001 € i 100.000 €.

EMPRESA I SERVEIS

Sorprèn també que només 87 comerços hagin estat sancionats per una vulneració dels drets lingüístics. La Generalitat de Catalunya mateixa ha constatat que només el 2,9% dels productes electrodomèstics i d'electrònica presenten alguna informació de l'etiquetatge en català. A més, l'estudi Ofercat mostra que el 2019 només el 38,0% dels establiments de Santa Coloma de Gramenet tenien la retolació informativa en català i que l'any 2018 a Cornellà de Llobregat només la hi tenien el 41,0% dels comerços. Aquestes dades indiquen que la tasca inspectora i sancionadora no ha estat l'adequada.

Tipologia d'infraccions sancionades

Motiu de sanció (infracció)	Nombre	Quantia	% (€)
Pràctiques comercials deslleials	53	1.421.959,00 €	37,71%
Clàusules i pràctiques abusives	127	1.095.154,00 €	29,04%
En matèria de normalització, documentació i condicions de venda i en matèria de subministrament o prestació de servei	316	462.404,00 €	12,26%
Negativa o resistència a subministrar dades	87	426.555,00 €	11,31%
En matèria de transaccions comercials i en matèria de preus	79	193.853,00 €	5,14%
Vulneració dels drets lingüístics	87	52.770,00 €	1,40%
Incompliment de les disposicions sobre seguretat de béns i serveis	7	50.000,00 €	1,33%
Incompliment de les obligacions d'atenció als consumidors	9	35.502,00 €	0,94%
Per alteració, adulteració, frau o engany	16	25.650,00 €	0,68%
Total	790	3.770.847,00 €	100%

19 **L'atenció oral en català als establiments comercials de Catalunya varia entre el 15% de Santa Coloma de Gramenet i el 79% de Manresa**

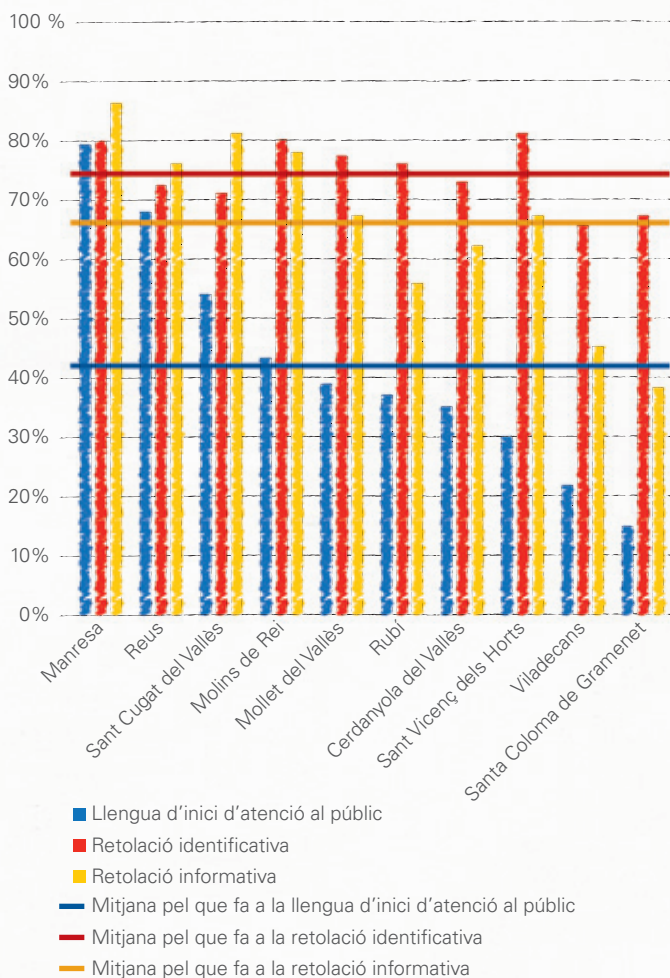
L'Ofercat del 2019, un treball de la Generalitat de Catalunya que estudia la realitat sociolingüística dels establiments comercials de 10 ciutats del país, indica que la situació del català en els comerços urbans és molt diversa. Les dades apunten que els usos escrits són molt més homogenis que no pas els orals, i en general més positius. L'any 2019 els municipis estudiats eren Manresa, Reus, Sant Cugat del Vallès, Molins de Rei, Rubí, Cerdanyola del Vallès, Sant Vicenç dels Horts, Viladecans i Santa Coloma de Gramenet.

L'estudi indica que en un extrem hi ha Santa Coloma de Gramenet, on la llengua d'inici de l'atenció al públic és el català només en un 15% de les ocasions, tot i que augmenta fins al 38% dels casos en la retolació informativa i fins al 67% en la que identifica seccions i productes. En l'altre extrem, amb valors significativament superiors, hi ha Manresa, ciutat en què el percentatge de català en l'atenció oral inicial és del 79%, i els percentatges en la retolació informativa i identificativa són un xic per sobre, del 80% i del 86%, respectivament.

En una situació intermèdia pel que fa a l'atenció oral hi ha ciutats com Molins de Rei, amb el 43% de casos d'atenció inicial en català, i Mollet del Vallès, amb el 39%. Pel que fa a la retolació, les xifres d'aquestes ciutats s'assemblen més a les de Manresa que a les de Santa Coloma: el 80% de la retolació identificativa i el 77% de la informativa de Molins de Rei és en català, mentre que a Mollet ho són el 77% de la retolació identificativa i el 67% de la informativa.

EMPRESA I SERVEIS

Presència del català al comerç

20 9 de cada 10 productes incompleixen la normativa de Catalunya que obliga a etiquetar en català

El darrer estudi de la campanya “Emmarca’t” de la Generalitat de Catalunya conclou que només el 10,6% dels productes amb instruccions d’ús i seguretat inclouen una versió del text en català, tal com obliga la legislació en la majoria dels casos. En la presentació de l’estudi, els representants de la Direcció General de Política Lingüística assenyalaven que l’etiquetatge és l’assignatura pendent de les grans marques i afirmaven que centrarien l’acció en els àmbits en què el català es fa servir menys.

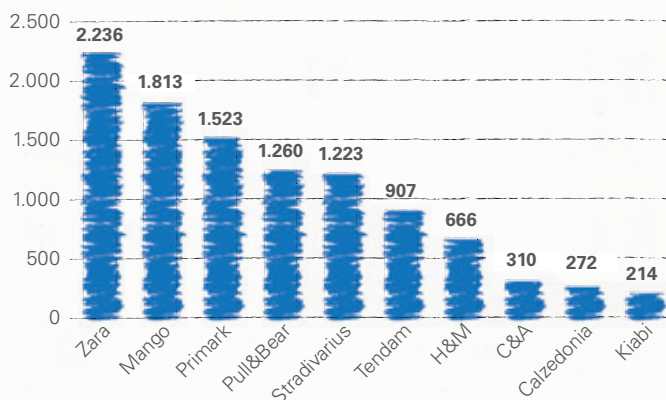
L’any 1993, el Parlament de Catalunya aprovava la Llei 3/1993, de 5 de març de l’Estatut del consumidor, que assegura el dret de “rebre en català les informacions pertinents per al consum i l’ús dels béns, els productes i els serveis, i especialment les dades obligatòries relacionades directament amb la salvaguarda de llur salut i seguretat”. El 2010, amb l’aprovació del Codi de consum, el mateix Parlament establia un règim sancionador que havia de fer possible l’exercici d’aquest dret. Aquesta previsió del Codi de consum podria no ser aplicable al camp específic de l’etiquetatge alimentari a causa d’un reglament europeu, però tot i això, més de 10 anys després de l’aprovació de la Llei no se sap de cap empresa que hagi estat sancionada per haver incomplert les obligacions lingüístiques vigents en l’etiquetatge no alimentari.

21 Ja etiqueten en català 5 de les 10 empreses tèxtils que més van facturar a l'Estat espanyol el 2019

Zara, Mango, Pull&Bear, Stradivarius i les marques del grup Tendam, un conjunt que representa el 60% de la facturació del sector tèxtil a l'Estat espanyol, ja incorporen el català en l'etiquetatge dels productes. A més, dues marques més —Calzedonia i H&M— de les cinc que formen part del *top 10* del sector en volum de vendes ja s'han compromès a començar a etiquetar en català el 2021.

Plataforma per la Llengua va intensificar l'any 2020 el contacte amb les empreses tèxtils perquè incorporessin el català en l'etiquetatge i les cinc marques esmentades van fer el pas. A més d'aquestes cinc, ja etiqueten en català Uniqlo, Bobo choses, Bóboli, Punto Roma, Desigual, Canada House i Tinny Cotons. De cara a l'any 2021 també s'han compromès a fer-ho Custo, Zeeman i SuperDry.

Facturació per marca (en M€)

22 El 100% de les estacions d'ITV de Catalunya ja permeten reservar cita en català

Les cinc empreses concessionàries que presten el servei d'inspecció tècnica de vehicles a Catalunya (Certio, PrevenControl, Applus, Itevesa i Tüv-Süd) ja ofereixen l'opció de reservar cita en català a les pàgines web respectives. Després de les denúncies de Plataforma per la Llengua a Applus, Itevesa i Tüv-Süd per la manca d'atenció digital en català, finalment totes ofereixen ja aquesta opció als clients. Tot i això, Tüv-Süd no té el web en català sinó que només ofereix en la nostra llengua la interfície per a demanar-hi cita.

23 Només el 8,3% dels electrodomèstics que es comercialitzen a Catalunya inclouen informació en català

L'ús del català en l'etiquetatge dels productes que es comercialitzen a Catalunya, que inclou les instruccions d'ús i seguretat dels productes, si bé és força baix en general, presenta diferències importants entre sectors.

A hores d'ara el sector dels vins i caves és el que compta amb més quantitat de grans marques que etiqueten els productes en català, en concret el 70% del total. Altres sectors que inclouen el català molt per sobre de la mitjana són el dels ous (60%), les aigües (51,4%) i les cerveses (50%). En canvi, els béns manufacturats exclouen sovint la llengua pròpia del territori. És el cas dels electrodomèstics, que només inclouen algun tipus d'informació en català el 8,3% dels casos.

EMPRESA I SERVEIS

Aquesta realitat no és només preocupant sinó també denunciïble, atès que el Codi de Consum de Catalunya, aprovat l'any 2010, estableix que tots els productes que es comercialitzen al territori han de ser etiquetats com a mínim en català. A causa d'una norma europea que unifica els criteris de la compravenda d'aliments el Codi de Consum podria no ser aplicable als productes alimentaris, però és plenament vigent per als productes manufacturats com ara els electrodomèstics.

24 **Més de 60 empreses de Catalunya, les Illes, el País Valencià i l'Alguer ja col·laboren amb El Segell de "Producte lingüísticament responsable"**

Més de 100 productes de diferents territoris de parla catalana ja porten l'estampa d'El Segell, un distintiu que identifica productes que estan etiquetats com a mínim en català i en reconeix la responsabilitat lingüística. Més de seixanta empreses de Catalunya, les Illes, el País Valencià i l'Alguer han estampat el Segell a un assortiment molt divers de productes: ampolles de vi, cava, licors, oli, cervesa, i altres com ara jocs de taula, cremes cosmètiques, productes ecològics, etc.

L'objectiu d'El Segell és reforçar la visibilitat i la projecció d'aquests productes i ajudar els productors que respecten la llengua pròpia i oficial del territori i que l'entenen com una eina de cohesió i d'inclusió social.

Les empreses que no són productores, és a dir, les que ofereixen serveis, i les entitats i associacions, poden ser Amics d'El Segell, un distintiu que recompensa el suport a la proposta i la implicació amb el català en el context de l'activitat pròpia.

EDUCACIÓ I COHESIÓ SOCIAL

25 **Només el 19% dels alumnes de sisè de primària de les Illes Balears tenen un nivell alt de català**

Segons el darrer informe *Indicadors del sistema educatiu de les Illes Balears* (ISEIB), publicat l'any 2020 però amb dades recollides durant el curs escolar 2017-2018, només el 19% dels alumnes de sisè d'Educació Primària han assolit un nivell alt de llengua catalana. L'estadística sorgeix d'unes proves diagnòstiques efectuades amb 1.775 alumnes de les Illes i que classifiquen els estudiants en tres nivells (baix, intermedi, alt), cadascun dels quals es classifica en dos subnivells.

Prenent els percentatges dels graus d'assoliment alt i intermedi alt, constatem que Menorca, amb el 20% de l'alumnat amb un nivell alt de consolidació de català, és l'illa amb més grau de competència en la llengua pròpia. A Eivissa el percentatge baixa fins al 17% i a Mallorca es manté en una posició intermèdia, el 19%.

Si prenem el tipus de centre educatiu com a variable, s'observa que el percentatge no varia en funció de si és públic o privat i coincideix amb la mitjana global de l'estudi: el 19%. No obstant això, crida l'atenció la diferència que hi ha entre el nivell de consolidació dels nens i de les nenes, que és del 15% i del 22%, respectivament.

26 Només el 53,3% dels joves de Barcelona domina el català

Segons l'enquesta a la joventut de Barcelona elaborada pel Consistori, tan sols el 53,3% dels joves de 15 a 34 anys declara que té una competència bona en català. Per contra, el 92,1% declara que té un nivell bo de castellà i, fins i tot, el 58,5% diu que domina l'anglès. És a dir, el coneixement declarat de català, la llengua majoritàriament vehicular, és el més baix de les tres presents en els estudis obligatoris i postobligatoris. Cal tenir en compte que el 19,5% de la mostra de l'enquesta correspon a joves que només fa entre sis mesos i dos anys que viuen a la ciutat. Si bé és cert que aquesta podria ser una causa del desconeixement del català, cal remarcar que aquesta realitat no afecta la competència en castellà. Així, el 0,0% dels enquestats afirma que no sap gens de castellà i tan sols l'1,1% declara que en té només nocions, mentre que el 27,2% té un domini baix o nul de competència en català.

	Bo	Regular	Nocions	Gens
Castellà	82,1%	6,8%	1,1%	0,0%
Anglès	58,5%	28,3%	8,9%	4,2%
Català	53,3%	19,5%	17,8%	9,4%

27 Els alumnes de quart d'ESO tenen més coneixements de castellà que de català en totes les regions educatives de Catalunya

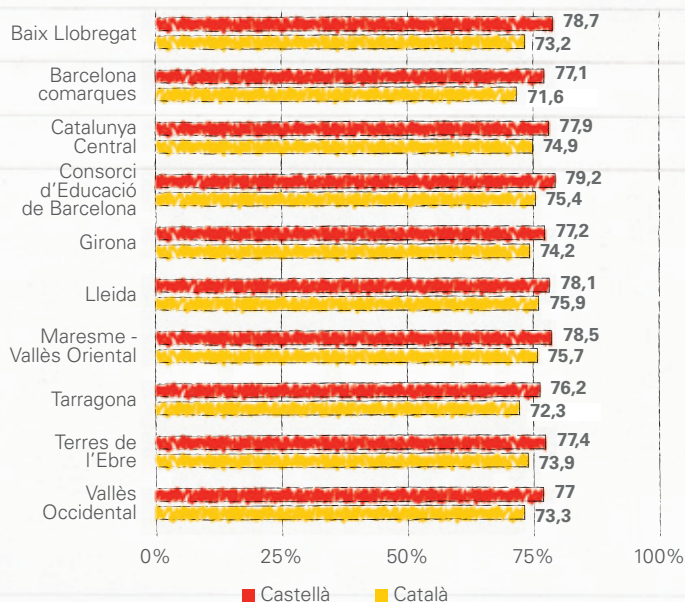
D'acord amb els resultats de les proves desenvolupades el curs 2019-2020 pel Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, els estudiants de quart d'ESO de totes deu regions educatives de

EDUCACIÓ I COHESIÓ SOCIAL

Catalunya tenen menys coneixements de català que no pas de castellà. Aquestes proves es duen a terme des del 2012, i de les nou vegades que s'han fet, tan sols dos anys (el 2014 i el 2016) els resultats han estat millors en català, i només per unes dècimes (0,7 i 0,4 de més, respectivament).

Sobre una puntuació màxima de 100, el 2020 els alumnes tenien una nota mitjana de 74,0 en llengua catalana i de 77,9 en llengua castellana, una diferència de gairebé 4 punts en total. La superioritat del coneixement de castellà es manté en cadascuna de les deu regions educatives de Catalunya, tant les que tenen un alumnat majoritàriament castellanoparlant (com ara el Baix Llobregat o el Vallès Occidental) com les d'alumnat majoritàriament catalanoparlant (com ara les Terres de l'Ebre o la Catalunya Central).

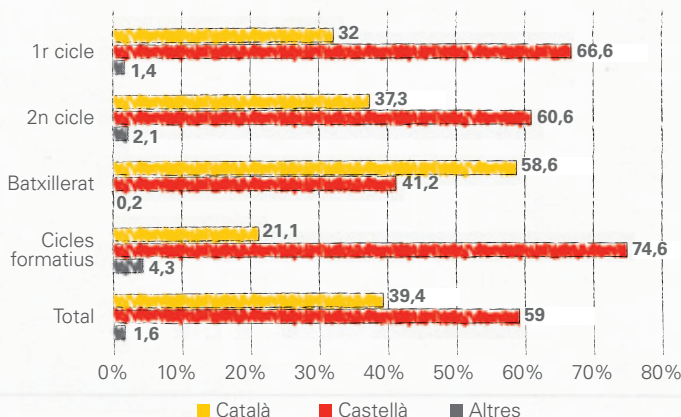
Coneixements de català i castellà a Catalunya

28 Els alumnes dels tres instituts públics de Valls només empren el català al pati en el 39,4% de les converses

Plataforma per la Llengua ha fet un estudi per encàrrec de l'Ajuntament de Valls que conclou que gairebé el 60% de les converses informals en els tres instituts públics del municipi són en castellà i tan sols el 39,4% són en català. Aquestes dades sorprenen i preocupen, perquè es tracta d'un municipi en què, d'acord amb les dades oficials, el català és la llengua majoritària. L'estudi revela en aquest sentit una anomalia lingüística entre els joves, i més si es té en compte que gairebé la meitat dels alumnes provenen d'altres pobles de l'Alt Camp, on la situació lingüística ambiental és encara més favorable al català que a la capital de la comarca. Si les dades s'analitzen per cicles d'ensenyament, els resultats mostren que tan sols el 35% de les converses de l'ESO són en català, mentre que al Batxillerat l'ús d'aquesta llengua creix fins al 58,6%. I, en canvi, baixa fins al 21,1% en els cicles formatius. Es pot concloure que l'itinerari formatiu que trien els alumnes en determina el comportament lingüístic posterior, segurament per la composició demogràfica de cada opció.

Usos lingüístics als instituts públics de Valls

29 Més d'un quart dels docents sards inscrits per ensenyar en una llengua minoritària volen fer classe en alguerès

Plataforma per la Llengua ha analitzat les dades relatives a la posada en marxa de la Llei regional núm. 22 de la Regió Autònoma de Sardenya, de 3 de juliol de 2018, que regula la política lingüística dels idiomes que es parlen a l'illa, entre els quals destaca la minoria lingüística del català de l'Alguer.

La llei preveu l'activació de l'ensenyament de l'alguerès i en alguerès a les escoles de la ciutat, tot i que els centres educatius no estan obligats a garantir aquest dret. Segons la llei, l'ensenyament ha de ser a càrrec de docents que puguin demostrar un coneixement de la llengua equivalent al C1. Els mestres s'han d'inscriure en una llista oficial de professors i mestres habilitats per a l'ensenyament de les llengües minoritàries i, a falta encara d'un sistema oficial per a la certificació de l'alguerès, el nivell lingüístic serà declarat pels docents en el moment de la inscripció.

La llista es tancava el desembre del 2020 i inclou 141 docents registrats per a tota Sardenya, 38 dels quals ho són per l'alguerès, és a dir, el 27,0% del total. Els docents algueresos registrats són també els de més edat, amb una mitjana de 50,2 anys (la mitjana general és de 46,4). Cal tenir en compte que la població algueresa de l'illa de Sardenya representa només el 2,7% del total de la població de l'illa sarda.

30 El 73,9% de les assignatures que imparteixen els professors del Departament de Medicina de la UIB són en castellà

Fa cinc anys s'assolia una fita important: la Universitat de les Illes Balears inaugurava la primera facultat de medicina de l'arxipèlag. Aquesta unitat havia d'estimular la vocació per la medicina entre els illencs, que fins llavors s'havien de traslladar lluny de casa per cursar aquests estudis. Alhora, la nova Facultat de Medicina havia de servir per a nodrir el sistema sanitari de professionals competents per a atendre els pacients en la llengua pròpia del territori.

Malauradament, la darrera enquesta feta a la comunitat universitària revela que l'ús del català per part dels professors del Departament de Medicina és molt baix: el 73,9% imparteix les classes només en castellà, el 13% les imparteix majoritàriament en castellà amb una presència baixa del català, i només el 8,6% imparteix les classes en proporcions equilibrades de català i castellà. És a dir, cap dels professors imparteix les classes només en català ni fa servir el català com a llengua majoritària.

En aquest context és difícil que els futurs metges puguin adquirir i fer servir termes mèdics en català o que la comunitat mèdica pugui desenvolupar un llenguatge científic especialitzat en la llengua pròpia de les Illes, un requisit imprescindible per a fer del català una llengua viva i útil en els àmbits de la medicina i la recerca.

31 L'Assemblea Nacional francesa aprova l'ensenyament immersiu en català amb el 72,2% dels vots però el Consell Constitucional francès el tomba

L'Assemblea Nacional francesa va aprovar a començament d'abril del 2021 una llei per a reconèixer i promoure les llengües autòctones del territori de l'Estat francès diferents del francès. La "Llei Molac", coneguda pel nom de l'impulsor principal, el diputat bretó Paul Molac, va rebre el suport de 247 diputats sobre un quòrum de 342, xifra que constitueix el 72,2% del vot. Els diputats contraris eren 76, el 22,2%, i 19 s'abstienien, el 5,6%. El mes de desembre del 2020 la Llei Molac era aprovada pel Senat francès i, amb la votació posterior de l'Assemblea, entrava en vigor. Tanmateix, només un mes i mig més tard de l'aprovació, 31 diputats hi van recórrer en contra i el Consell Constitucional francès n'anul·lava malauradament una part amb l'argument que el francès és "la llengua de la República".

El Consell Constitucional francès, format per nou membres de designació política i per antics presidents de la República —si així ho volen—, tombava alguns avenços essencials de la Llei. Un dels canvis clau introduïts per la Llei Molac era una modificació del codi educatiu, que hauria permès l'ensenyament immersiu en les llengües dites "regionals" en el sistema públic. La Llei també hauria validat l'ús d'aquestes llengües en la comunicació institucional i en la prestació dels serveis públics i hauria autoritzat l'ús de les grafies d'aquests idiomes en el registre civil. Actualment, per exemple, el nom "Marti" només es pot registrar com a "Marti" perquè el símbol "i" no existeix en francès. El Consell Constitucional argüïa que la immersió lingüística és incompatible amb l'oficialitat exclusiva del francès i també rebutjava que en documents del registre civil es puguin utilitzar grafies que no són les pròpies del francès, amb l'argument que tots els serveis públics han d'operar exclusivament en l'idioma de la República.

32 Una sentència del TSJC imposa el 25% de castellà a les escoles catalanes

Durant la darrera dècada el model d'escola en català ha estat atacat pel sistema judicial espanyol i per entitats hostils a la normalització del català. En aquest temps han anat sortint, amb comptagotes, algunes sentències de casos concrets en què un jutge imposava a una escola que s'havia d'impartir el 25% de la docència en castellà a l'aula en què una família havia reclamat l'educació en aquesta llengua.

A finals del 2020 el sistema educatiu català rebia un cop dur: des de llavors, una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) obliga a cursar de manera generalitzada el 25% d'hores lectives en llengua castellana, com a mínim. Si s'aplica aquesta sentència, el consens que hi ha hagut fins ara com a país al voltant de la immersió lingüística serà arraconat i la vitalitat del català entre les generacions més joves, que ja és com més va més minsa, perillarà encara més.

D'altra banda, aquesta sentència és contrària a la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries (CELROM), que ha estat ratificada per l'Estat espanyol, perquè impedeix als alumnes l'accés a una oferta pública d'immersió en català. De fet, el Consell d'Europa ja havia demanat a l'Estat espanyol que les autoritats valencianes havien de retirar la llei de plurilingüisme pel mateix motiu: l'establiment de percentatges mínims de castellà sense la possibilitat de fer l'educació en un sistema d'immersió total és contrari a la CELROM.

EDUCACIÓ I COHESIÓ SOCIAL

33 Només el 16,1% dels residents de Catalunya que no tenen ni el català ni el castellà com a llengua primera parlen el català a la feina

Les dades de l'*Enquesta d'usos lingüístics de la població* de l'any 2018 mostren que els treballadors de Catalunya que no tenen ni el català ni el castellà com a llengua inicial usen majoritàriament el castellà al lloc de treball. En concret, el 51,2% diu que a la feina interacciona 'només' o 'sobretot' en castellà, mentre que només el 7,3% admet que hi parla 'només' o 'sobretot' en català. El 8,8% diu que a la feina hi parla tant en català com en castellà i el 26,3%, que fa servir altres llengües i combinacions.

Així doncs, el 60,0% dels parlants de llengües estrangeres assegura que el castellà forma part del seu dia a dia laboral, però només el 16,1% diu el mateix del català. Les dades mostren que els treballadors de llengua familiar estrangera tenen menys contacte amb el català que els que són de llengua familiar castellanoparlant, malgrat que una proporció important d'aquests darrers no són nascuts a Catalunya i fins i tot poden no tenir la ciutadania espanyola.

Entre els treballadors de llengua familiar castellanoparlant, el 38,7% afirma que parla català en el dia a dia. En concret, el 16,4% el parla de manera exclusiva o majoritària i el 22,3% el fa servir conjuntament amb el castellà. Entre els de llengua familiar catalanoparlant, el 81,4% parla en català a la feina: el 62,2% 'només' o 'sobretot' i el 19,2%, en combinació amb el castellà.

34 Només 1 dels 214 jutjats del País Valencià funciona habitualment en català

Si bé la presència del català en els òrgans judicials de Catalunya és molt baixa, al País Valencià i a les Illes Balears la situació és especialment alarmant. En territori valencià tan sols hi ha un jutjat dels 214 que empra amb normalitat la llengua pròpia del país. Es tracta del Jutjat de Primera Instància i Instrucció número 1 de Montcada, presidit pel jutge Joaquim Bosch, especialista en Dret Civil català i valencià i exportaveu de l'organització Jutges per a la Democràcia.

Ara mateix, la Conselleria de Justícia, Interior i Administració Pública del País Valencià no ofereix dades sobre el nombre de sentències o documents judicials que es redacten en valencià. Des del 1992 s'ofereixen cada any cursos de formació de valencià per als funcionaris, jutges, secretaris i fiscals de l'Administració de Justícia. Tot i això, en diverses ocasions s'han denunciat vulneracions de drets lingüístics perquè els òrgans judicials denegaven traduccions al valencià amb l'argument que calia evitar dilacions "indegudes", una pràctica totalment il·legal.

JUSTÍCIA

35 El percentatge de classes de Dret que s'imparteixen en català és del 41,2% a Catalunya, del 21,1% a les Illes i del 19,8% al País Valencià

Des de ja fa uns anys Plataforma per la Llengua publica un estudi sobre l'ús del català en la docència del Grau de Dret i el Màster d'Advocacia de Catalunya, les Illes Balears i el País Valencià. L'estudi es fa sobre el total d'assignatures i s'analitzen totes les facultats de Dret d'aquests territoris. L'educació en l'etapa universitària és bàsica perquè els futurs professionals de l'àmbit jurídic puguin tenir des d'un inici la competència lingüística suficient per a treballar en català.

Les dades mostren que les hores lectives que s'imparteixen en català a les facultats ubicades a Catalunya no arriben a la meitat en el cas del grau, en concret representen el 41,2% del total, mentre que en el cas del màster en són només el 31,2%. La situació és molt més crítica a les Illes Balears i el País Valencià, on el percentatge d'hores lectives del Grau de Dret és del 21,1% i el 19,8%, respectivament.

36 Només el 7,4% de les sentències que s'emeten a Catalunya són en català, la xifra més baixa dels últims 15 anys

En l'informe de balanç del 2020, els serveis lingüístics del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya han fet públiques les dades de les sentències emeses en català. Tot i que el 2019 hi hagué un lleuger repunt d'aquestes resolucions judicials per primera vegada després de 15 anys, les dades del 2020 mostren de nou un descens. Mentre que el 2019 es redactaven en català 20.750 sentències d'un total de 245.265 (el 8,5%), el 2020 se'n redactaven només 14.455 de les 194.392 totals (el 7,4%).

L'any 2004 les sentències en català arribaven fins al 20,6% del total, una xifra que cal entendre en el context, atès que a partir de l'any 2000 el Departament de Justícia va impulsar el Pla pilot de funcionament en català de les oficines judicials. Aquest Pla, que preveia un incentiu econòmic per a les persones que s'hi acollien, es va estendre de quaranta oficines a més de cent en dos anys. Un cop aquest Pla s'ha deixat d'aplicar, el percentatge ha anat disminuint progressivament fins al 7,4%.

37 A Catalunya, el 2015 hi havia el doble de documents mercantils escrits en català que el 2019

La Direcció General de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya ofereix dades anuals sobre els usos lingüístics en l'àmbit del Dret. En aquest recull s'inclouen dades sobre els documents que emeten els jutjats, com ara els documents de tràmit, els decrets o les sentències, i també sobre els que redacten els notaris. El recull també inclou informació sobre els documents mercantils, que són aquells documents que estan directament relacionats amb l'àmbit de l'empresa, com ara la constitució d'una societat mercantil, una ampliació de capital o el nomenament d'un liquidador.

Les dades que ofereix l'informe d'aquesta Direcció General, facilitades pel Col·legi de Notaris de Catalunya, mostren una davallada substancial de l'ús del català en aquest tipus de documentació. En concret, s'ha passat del 14,8% dels documents mercantils redactats en català el 2015 al 6,7% el 2019. Així doncs, a diferència dels documents notariais en general, en què el percentatge es manté estable des de fa anys, a l'entorn del 9%, els documents mercantils en català han disminuït de manera crítica.

38 Només 1 de cada 3 catalanoparlants pensen que la Generalitat protegeix més el català ara que abans de començar el Procés

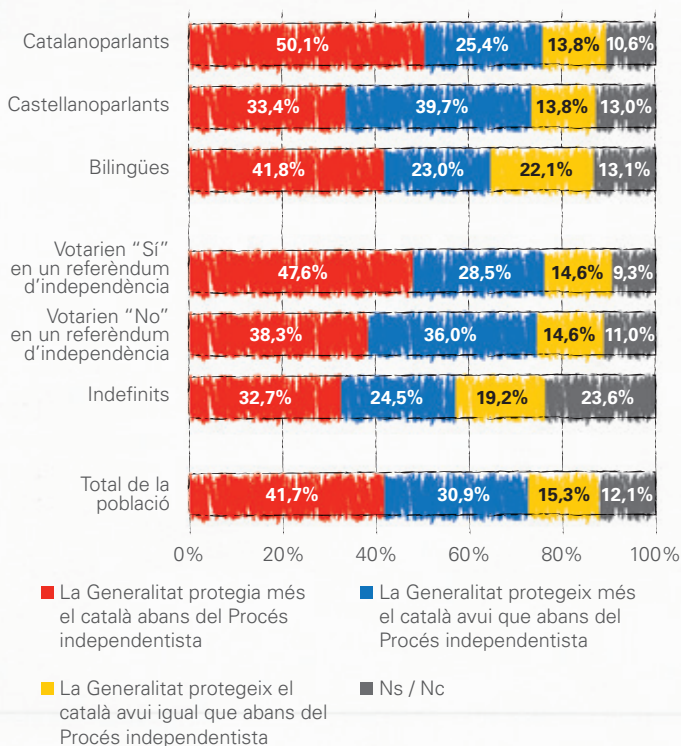
El període conegut com el "Procés independentista" ha generat un seguit de canvis en la política catalana i en la definició de les prioritats d'acció. La repressió de l'Estat espanyol contra l'autogovern i la política lingüística, la possible obertura d'un procés constituent i, sobretot, la gestió del que podria ser un canvi de legitimitats emparat per una majoria independentista permeten definir aquest període com una etapa diferenciada.

Més enllà de les conseqüències mesurables d'aquest període pel que fa a les polítiques lingüístiques, quina és la lectura que en fa la població? Preguntats pel gabinet estadístic GESOP amb motiu d'una enquesta encarregada per Plataforma per la Llengua, el 41,7% dels catalans enquestats afirma que la Generalitat de Catalunya protegia més el català abans del Procés independentista, el 30,9% opina que el protegeix més ara i el 15,3% creu que el protegeix per igual.

OFICIALITAT I RECONeixEMENT

Si les respostes es classifiquen segons les característiques de la població, les dades varien significativament. Per exemple, entre els catalanoparlants, el 51% creu que el català es protegia més abans del Procés i només el 25,4% pensa que es protegeix més actualment, mentre que entre els castellanoparlants tan sols el 33,4% pensa que es protegia més abans i fins al 39,7% pensa que es protegeix més ara. L'opinió que la Generalitat abans vetllava més pel català també és majoritària entre les persones que votarien a favor de la independència en un referèndum (47,6%) respecte de les que creuen que se'n preocupa més ara (28,5%).

Percepció de la protecció del català abans i després del Procés

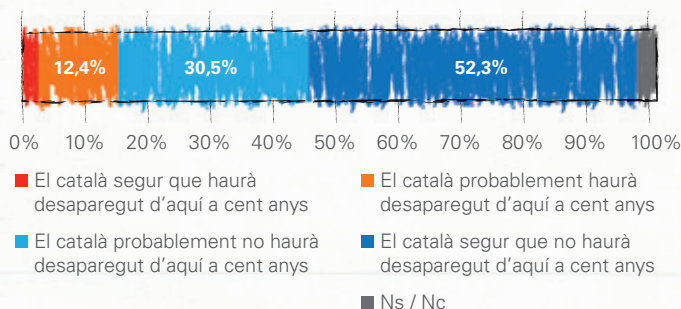

39 El 80,9% dels habitants de Catalunya creu que el català encara existirà d'aquí a 100 anys

Quatre de cada cinc catalanoparlants pensa que la seva llengua no s'haurà extingit en el marge d'un segle. Segons una enquesta encarregada per Plataforma per la Llengua i elaborada per l'empresa GESOP l'abril del 2021, al voltant del 80% dels parlants habituals de català creu que la desaparició del català no és imminent. Respecte de la població general, el percentatge és lleugerament més alt: el 85% dels habitants de Catalunya pensa que la llengua encara existirà d'aquí a 100 anys. Entre els qui auguren un futur més esperançador hi ha les franges d'edat compreses entre els 30 i els 60 anys, els catalans nascuts a la resta d'Espanya i els que votarien en contra de la independència en un referèndum.

Segons el registre de vot de les darreres eleccions, l'optimisme respecte de la situació de la llengua està força estès. Trobem l'excepció entre els votants de la CUP: el 30% creu que en el termini de cent anys el català haurà desaparegut. És el grup amb el percentatge més alt i supera de més de deu punts percentuals el segon grup, format pels votants del PDeCAT. Per la cua, situats per sota del 10%, hi ha els votants del PSC i de Ciutadans, que en general no pensen que el català corri perill de desaparèixer.

Resposta a l'enquesta de GESOP sobre la salut lingüística del català

OFICIALITAT I RECONeixEMENT

40 1 de cada 5 casos de discriminació lingüística a mans de l'Administració passa en l'àmbit de la sanitat

Plataforma per la Llengua considera discriminació lingüística tant la negativa de proveir un servei a algú pel fet que s'expressa en català com les agressions, els abusos i els comentaris denigrants que es perpetren contra una persona per aquest motiu. De les 245 discriminacions lingüístiques a mans de les administracions públiques que Plataforma per la Llengua ha recollit entre els anys 2007 i 2020, 41 s'han produït en l'àmbit hospitalari i de la salut, és a dir, el 17%. L'any 2020, marcat per la pandèmia, 12 de les 53 discriminacions recollides passaven en aquest àmbit, el 23%.

La causa principal que hi ha darrere de la gran quantitat de discriminacions que genera el sector sembla que és la laxitud en la contractació i la disciplina del personal quant als deures lingüístics, malgrat que la sanitat és una competència autonòmica. El 70,7% de les discriminacions de les administracions autonòmiques entre el 2007 i el 2020 i el 66,7% de les de 2020 són imputables al sector sanitari.

A les Illes Balears, el requisit dels professionals de conèixer la llengua s'ha recuperat recentment i al País Valencià s'ha instaurat per primer cop l'any 2021, tot i que en tots dos territoris encara cal que se'n desenvolupi el reglament. A Catalunya, aquest requisit hi és des de com a mínim l'any 1998, però sovint se'n buida el contingut perquè es contracten professionals amb processos selectius d'urgència no sempre justificats formalment i que sovint permeten eludir la necessitat d'acreditar el coneixement del català, tal com pertocaria segons la normativa.

4.1 **Les queixes ateses per Plataforma per la Llengua augmenten el 229,0% entre el 2013 i el 2020**

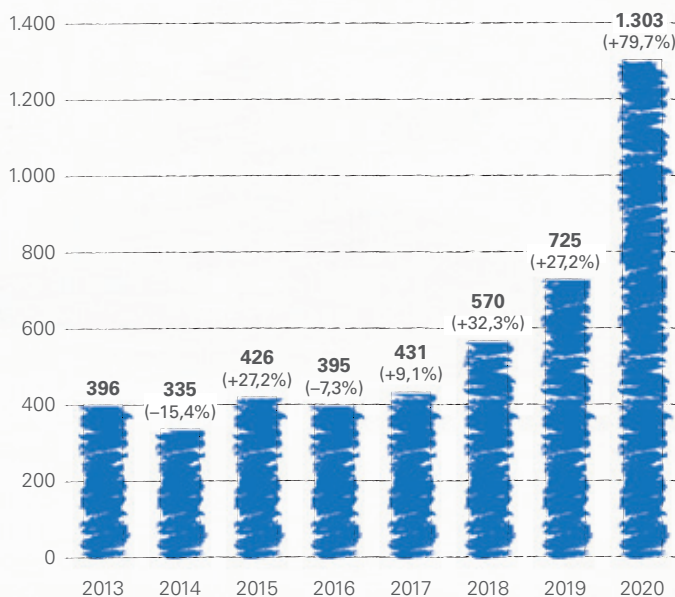
L'any 2013 Plataforma per la Llengua començava a recollir queixes de manera sistèmica amb un servei d'atenció a la ciutadania. Aquell primer any es rebien 396 queixes, una xifra que contrasta amb les 1.303 queixes rebudes el 2020. En set anys, el nombre de queixes ha augmentat el 229%.

L'entitat posa aquest servei a disposició dels ciutadans perquè puguin alertar de situacions o realitats desfavorables per a la normalització lingüística i denunciar incompliments de la legislació que empara els drets dels catalanoparlants.

Entre l'any 2013 i el 2016 el nombre de queixes es mantenia més o menys estable, amb un mínim de 335 el 2014 i un màxim de 426 queixes el 2015. A partir del 2016, any en què se'n van recollir 395, la xifra no ha deixat de créixer: 431 el 2017, 570 el 2018, 725 el 2019 i 1.303 el 2020. El més probable és que l'augment de les queixes tingui a veure amb dos factors que s'enforteixen mútuament: en els últims anys Plataforma per la Llengua ha esdevingut una entitat més coneguda entre la gent, i alhora, la militància lingüística de la població ha augmentat.

OFICIALITAT I RECONeixEMENT

Queixes ateses entre el 2013 i el 2020 en nombre absolut i creixement percentual respecte de l'any anterior

42 Només l'1% de les pàgines web oficials de l'Estat espanyol tenen una versió completa en català

Des del 2017 Plataforma per la Llengua mesura cada any la presència del català en les pàgines web oficials de l'Administració central espanyola. Des que es van començar a fer aquestes observacions, els resultats indiquen que només una de cada tres pàgines inclou algun contingut en català. En concret, el 2017 i el 2018 el 35,4% de les pàgines tenien una versió amb presència de continguts en català, el 2019 la tenien el 32,9% i el 2020 el 30,6%.

Només 4 de les 389 pàgines analitzades el 2020 eren traduïdes del tot al català, que representen un irrisori 1,0%. Es tracta d'una xifra molt semblant a la dels anys anteriors: l'1,6% el 2017, l'1,1% el 2018 i el 2,0% el 2019. A més, al voltant del 95% de les versions de pàgines web que presenten algun contingut en català no ofereixen operativitat plena en aquesta llengua, sinó que només hi inclouen menús i informacions estàtiques o en presenten traduccions parcials. També destaca el fet que el 82,4% de les pàgines que l'any 2020 incloïen algun contingut en català contenien errors lingüístics greus: faltes d'ortografia, traduccions matusseres, accents girats, punts baixos en lloc dels punts volats, etc.

Un altre element preocupant any rere any és la pràctica de la fragmentació lingüística. És a dir, el català no es tracta com una llengua única, sinó que es diferencia en termes de "català" i "valencià". Segons l'estudi de Plataforma per la Llengua, l'any 2020 el 42,9% de les pàgines que tenien versió en català feien aquesta diferència, amb casos tan alarmants com les pàgines web de Renfe o de la Moncloa. Aquestes dades mostren que la discriminació dels catalanoparlants a l'Estat espanyol és de caràcter sistèmic i que no depèn dels partits que governen, fins i tot quan es tracta de formacions que, retòricament, defensen el plurilingüisme. En aquest sentit, les dades indiquen que la conformació d'un govern de coalició entre el PSOE i Unidas Podemos no ha fet canviar la situació que hi havia amb el PP.

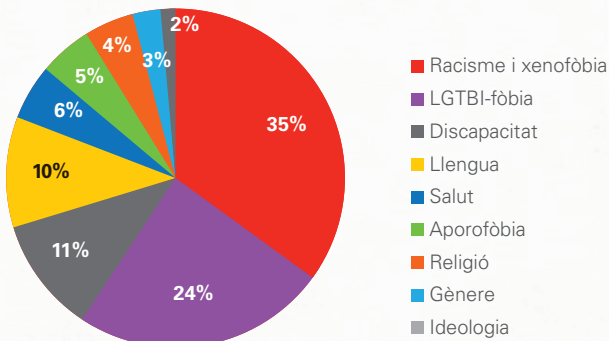
OFICIALITAT I RECONeixEMENT

43 Parlar català és el quart motiu de discriminació a la ciutat de Barcelona

L'informe de l'Observatori de les Discriminacions a Barcelona del 2020 recull totes les discriminacions de què es tenen constància a la ciutat. Aquest informe mostra que l'ús del català és el quart motiu pel qual es discrimina una persona a la capital de Catalunya.

Pel que fa als agents que cometen la discriminació destaquen les empreses o entitats privades, un àmbit en què parlar en català és el segon motiu de discriminació, només superat pel racisme/xenofòbia. L'enquesta de relacions veïnals i convivència de l'àrea metropolitana de Barcelona indica en un sentit molt similar que l'ús oral de la llengua és el tercer motiu de discriminació als barris metropolitans.

Distribució percentual per raó d'eix discriminatori a la ciutat de Barcelona

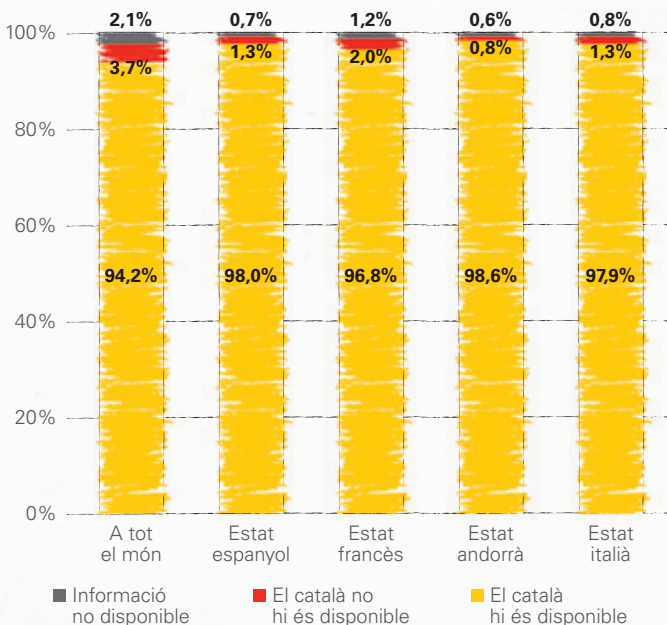

INTERNET I NOVES TECNOLOGIES

44 Els 4 navegadors d'internet més emprats del món disposen de versió en català

Els navegadors més utilitzats per la població que resideix als estats del domini lingüístic del català (Espanya, França, Andorra i Itàlia) tenen a disposició dels usuaris una versió plenament configurable en català. Així, segons dades del 2020, els navegadors que utilitzen el 98% dels usuaris residents a Espanya, el 96,8% dels usuaris residents a França, el 98,6% dels d'Andorra i el 97,9% dels d'Itàlia tenen la interfície disponible en llengua catalana. De fet, només els navegadors Opera i UC no inclouen la configuració en català.

Disponibilitat del català en els navegadors d'internet principals

45 **Només el 55% i l'11% dels videojocs que es desenvolupen respectivament a Catalunya i el País Valencià inclouen una versió en català**

El *Llibre Blanc del desenvolupament de videojocs* elaborat al País Valencià el 2019 i l'elaborat a Catalunya el 2020 indiquen que el 55% dels videojocs que es desenvolupen a Catalunya inclouen el català i l'11% dels que s'implementen al País Valencià tenen una versió en la llengua pròpia del país. Si aquestes xifres es comparen amb les primeres que s'havien publicat s'observa que el nombre de videojocs en català ha anat en augment en tots dos territoris: a Catalunya ha crescut de 12 punts des del 2016, i al País Valencià de 7 punts des del 2018.

Malgrat la tendència ascendent, les xifres continuen essent molt baixes, sobretot si es comparen amb els indicadors d'altres llengües que tenen un nombre de parlants similar o inferior al català. D'altra banda, gairebé cap de les grans produccions ni dels jocs més venuts, com ara FIFA, Resident Evil, League of Legends o Super Mario inclouen el català.

Cal destacar que, segons el *Libro Blanco del desarrollo español de videojuegos*, els territoris del domini lingüístic català agrupen el 39,7% de les empreses del sector i més del 58% de la facturació de la indústria a l'Estat espanyol.

46 Cap de les 3 consoles principals del mercat inclou el català a la interfície

Cap de les consoles més venudes al domini lingüístic català, Nintendo Switch, Play Station 4 i 5 i XBOX, no disposa de l'opció de configuració de la interfície en català. Això implica que els videojocs que compten amb una versió en català no s'obren automàticament en la nostra llengua i els videojugadors han de saber d'antuvi que hi ha aquesta versió lingüística i buscar-la.

Les empreses que fabriquen aquestes consoles, és a dir Nintendo, SONY i Microsoft, mantenen actituds lingüístiques diferenciades segons el producte. És molt clar en el cas de Microsoft, que ofereix el sistema operatiu Windows i el paquet Office completament en català, però que en canvi margina el català en el món del videojoc.

47 Els 4 clubs de futbol valencians de primera divisió ja tenen un perfil de Twitter en valencià

El 2019, Plataforma per la Llengua, amb el suport d'altres entitats com la Penya Tòtil o Juga en Valencià, iniciaven una campanya per reclamar als equips valencians de futbol professional que facin un ús normalitzat de la llengua.

Dos anys més tard, tots els equips valencians de futbol de la Lliga Santander ja disposen de perfils de Twitter en valencià. L'any 2013 el València es convertia en el primer club del territori que obria un compte en valencià en aquesta xarxa social. Fins l'octubre del 2019 no hi va haver un segon club que fes el mateix pas, era el Vila-real; i més tard, a les acaballes del 2020, l'Elx i el Llevant inauguraven els comptes de Twitter respectius.

48 Spotify publica la primera llista oficial de cançons en català després de 13 anys de presència a l'Estat espanyol

El gener del 2021, Spotify publicava per primer cop una llista pròpia de música exclusivament en català. La llista, que té 75 cançons i dura més de quatre hores, es diu IndieCat i agrupa música de Manel, Joan Miquel Oliver, La iaia o El Petit de Cal Eril. Tretze anys enrere, a l'octubre, Spotify començava l'activitat en terres del domini lingüístic català i fins ara no havia publicat cap llista oficial de música en català.

Malgrat aquest avenç, Spotify continua sense incorporar el català a la interfície, tot i que compta amb 26 llengües diferents, algunes de dimensions semblants a la catalana, i fins i tot de més petites, com el finès o l'hebreu.

49 La comunitat catalanoparlant de TikTok ja acumula més de 300 milions de visualitzacions amb l'etiqueta #EstikTokat

TikTok és una xarxa social d'aparició recent i que és molt popular entre la gent més jove. Es tracta d'una xarxa exclusivament de vídeos curts i en què té un gran pes l'algoritme que determina el contingut que es mostra a cada usuari. Com també el tenen els *hashtag* que ajuden a endreçar les categories dels vídeos. D'aquesta manera, l'etiqueta #EstikTokat agrupa una part important del contingut creat en català.

INTERNET I NOVES TECNOLOGIES

Aquest *hashtag* neixia a partir d'un grup de creadors de continguts en català amb presència a TikTok que volien algun punt de trobada. Van començar a publicar vídeos amb aquesta etiqueta el maig del 2020 i ha tingut un creixement exponencial. Amb el temps l'han començat a fer servir molts altres creadors de continguts en català de diferents parts del domini lingüístic, i a hores d'ara ja és el *hashtag* més popular de la comunitat catalanoparlant de TikTok, que ja acumula més de 300 milions de reproduccions.

50 Ja hi ha més de 500 creadors de contingut audiovisual en català enxarxats en comunitats com Valençúbers, Canal Malaia o Creadors.tv

Malgrat la manca d'una política ferma de l'Administració d'estímul i promoció de l'audiovisual en català a internet, en els últims deu anys han sorgit iniciatives com Valençúbers, Canal Malaia o Creadors.tv, que ja han impulsat més de 500 creadors de contingut i han generat milions de visualitzacions. Es tracta de comunitats que difonen i potencien el contingut de creadors d'arreu dels territoris de parla catalana en diversos canals, com ara YouTube, Instagram, Twitter, TikTok o Twitch. En aquests dos darrers canals, l'últim any hi ha hagut un augment considerable dels seguidors de continguts en català.

Dades sociolingüístiques

- 01** L'Òmnibus de GESOP (2021). "Informe de resultats. Primavera de 2021". Informe encarregat per Plataforma per la Llengua.
- 02** "Enquesta d'usos lingüístics de la població 2018", de la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_02a> (consulta: 13/10/21).
 "Els usos lingüístics a la Franja, 2014", de la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_02b> (consulta: 13/10/21).
 "Coneixements i usos lingüístics a la Catalunya del Nord 2015", de la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_02c> (consulta: 13/10/21).
 "Els usos lingüístics a l'Alguer, 2015", de la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_02d> (consulta: 13/10/21).
 "Coneixement i ús social del valencià. Enquesta 2015", de la Generalitat Valenciana. En línia a <https://ja.cat/informecat21_02e> (consulta: 13/10/21).
 "Enquesta d'usos lingüístics a les Illes Balears 2014", del Govern Balear i la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_02f> (consulta: 13/10/21).
 "Coneixements i usos lingüístics de la població d'Andorra. Situació actual i evolució (1995-2018)", del Govern d'Andorra. En línia a <https://ja.cat/informecat21_02g> (consulta: 13/10/21).
- 03** Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis Andorrans. (2019). *Coneixements i usos lingüístics de la població d'Andorra. Situació actual i evolució (1995-2018)*. Servei de Política Lingüística. Govern d'Andorra. En línia a <https://ja.cat/informecat21_03> (consulta: 13/10/21).
- 04** Institut d'Estadística de Catalunya. (2021). *Enquesta d'usos lingüístics de la població 2018* (EULP 2018). Gener. "Els usos lingüístics a les Terres de l'Ebre". Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística. IDESCAT. En línia a <https://ja.cat/informecat21_04> (consulta: 13/10/21).
- 05** Institut d'Estadística de Catalunya. (2020). *Enquesta d'usos lingüístics de la població 2018* (EULP 2018). 13 de gener. "Els usos lingüístics a l'àmbit metropolità". Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística. IDESCAT. En línia a <https://ja.cat/informecat21_05> (consulta: 13/10/21).
- 06** "Enquesta d'usos lingüístics a les Illes Balears 2014", del Govern Balear i la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_06>. (consulta: 13/10/21).
- 07** "Coneixement i ús social del valencià. Enquesta 2015", de la Generalitat Valenciana. En línia a <https://ja.cat/informecat21_07> (consulta: 13/10/21).

REFERÈNCIES

- 08** "Els usos lingüístics a l'Alguer, 2015", de la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_02d> (consulta: 13/10/21).
- 09** "Els usos lingüístics a la Franja, 2014", de la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_09> (consulta: 13/10/21).
- 10** Centre de Recerca Sociològica de l'Institut d'Estudis Andorrans. (2019). *Coneixements i usos lingüístics de la població d'Andorra. Situació actual i evolució (1995-2018)*. Servei de Política Lingüística. Govern d'Andorra. 33. En línia a <https://ja.cat/informecat21_03> (consulta: 13/10/21).

Cultura i mitjans de comunicació

- 11** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua. En línia a <https://ja.cat/informecat21_11> (consulta: 13/10/21).
- 12** L'Òmnibus de GESOP (2020). "Informe de resultats. Estiu de 2020". Informe encarregat per Plataforma per la Llengua.
- 13** Llei 20/2010, del 7 de juliol, del cinema. En línia a <https://ja.cat/informecat21_13> (consulta: 13/10/21).
- 14** Ràdio Arrels.
- 15** Institut Català de les Empreses Culturals (ICEC). *Memòria de l'Institut d'Empreses Culturals 2020*. (2021). Barcelona: Departament de Cultura. Generalitat de Catalunya. ICEC. En línia a <https://ja.cat/informecat21_15> (consulta: 13/10/21).
- 16** "El consum cultural a les Illes Balears" (2016). Direcció General de Cultura de les Illes balears. (Ja no disponible en línia).
- 17** Consell de l'Audiovisual de Catalunya. (2021). *Butlletí d'informació sobre l'audiovisual a Catalunya* (BIAC). Núm. 18 (maig). "Primer quadrimestre del 2021". Barcelona: CAC <www.cac.cat>. En línia a <https://ja.cat/informecat21_17> (consulta: 13/10/21).

Empresa i serveis

- 18** Agència Catalana del Consum. (2021). "Balanç d'actuacions de l'Agència Catalana del Consum 2020." 15 de març. Barcelona: Generalitat de Catalunya. Agència Catalana del Consum. En línia a <https://ja.cat/informecat21_18a> (consulta: 13/10/21).
- Generalitat de Catalunya. (2020). "L'etiquetatge en català, assignatura pendent de grans marques comercials." 16 de desembre. En línia a <https://ja.cat/informecat21_18b> (consulta: 13/10/21).
- Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. *Ofercat*. "Dades d'oferta lingüística 2006 a la ciutat de Cornellà de Llobregat." Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística. En línia a <https://ja.cat/informecat21_18c> (consulta: 13/10/21).
- Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. (2020). *Ofercat*. "Usos lingüístics als establiments comercials. Ofercat 2018 a la ciutat de Cornellà de Llobregat." Desembre. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. En línia a <https://ja.cat/informecat21_18d> (consulta: 13/10/21).
- Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. *Ofercat*. "L'oferta lingüística al comerç de Santa Coloma de Gramenet 2003-2010." Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. En línia a <https://ja.cat/informecat21_18e> (consulta: 13/10/21).
- Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. (2020). *Ofercat*. "Usos lingüístics als establiments comercials. Ofercat 2019 a la ciutat de Santa Coloma de Gramenet." Novembre. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. En línia a <https://ja.cat/informecat21_18f> (consulta: 13/10/21).
- Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. (2020). *Ofercat*. "Ofercat 2019." Novembre. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. En línia a <https://ja.cat/informecat21_18g> (consulta: 13/10/21).
- 19** Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. (2020). *Ofercat*. "Ofercat 2019." Novembre. Generalitat de Catalunya. Departament de Cultura. Direcció General de Política Lingüística. Consorci per a la Normalització Lingüística. En línia a <https://ja.cat/informecat21_18g> (consulta: 13/10/21).

REFERÈNCIES

- 20** Generalitat de Catalunya. (2020). L'etiquetatge en català, assignatura pendent de grans marques comercials. 16 de desembre.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_20> (consulta: 13/10/21).
- 21** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 22** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 23** Generalitat de Catalunya. (2020). "L'etiquetatge en català, assignatura pendent de grans marques comercials". 16 de desembre.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_20> (consulta: 13/10/21).
- 24** Llistat d'empreses. "El Segell. Producte lingüísticament responsable".

Educació i cohesió social

- 25** "Indicadors del sistema educatiu de les Illes Balears. Edició 2020", Institut d'Avaluació i Qualitat al Sistema Educatiu, Govern de les Illes Balears.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_25> (consulta: 13/10/21).
- 26** "Enquesta a la Joventut de Barcelona 2020. Informe de resultats".
En línia a <https://ja.cat/informecat21_26> (consulta: 13/10/21).
- 27** "L'avaluació de quart d'ESO 2020". Quaderns d'avaluació. 46. Abril de 2020. Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_27> (consulta: 13/10/21).
- 28** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua. "Estudi sociolingüístic als patis dels instituts públics de Valls". Març 2021.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_28> (consulta: 13/10/21).
- 29** Legge regionale 3 luglio 2018, n. 22, artt. 9 e 16 "Disciplina della politica linguistica regionale". Avviso pubblico per la costituzione dell'elenco regionale docenti di lingua sarda, catalana di Alghero, gallurese, sassarese e tabarchino per l'anno scolastico 2020/2021. En línia a <https://ja.cat/informecat21_29> (consulta: 13/10/21).
- 30** Enquesta sobre els usos lingüístics a la Universitat de les Illes Balears (2019), Universitat de les Illes Balears. En línia a <https://ja.cat/informecat21_30> (consulta: 13/10/21).
- 31** Loi n° 2021-641 du 21 mai 2021 relative à la protection patrimoniale des langues régionales et à leur promotion. En línia a <https://ja.cat/informecat21_31a> (consulta: 13/10/21).
Décision n° 2021-818 DC du 21 mai 2021.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_31b> (consulta: 13/10/21).
- 32** Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya 8675/2020.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_32> (consulta: 13/10/21).

- 33** Població ocupada segons usos lingüístics amb els companys de feina per llengua inicial. %. En línia a <https://ja.cat/informecat21_33a> (consulta: 13/10/21).
Inclòs a “Enquesta d’usos lingüístics de la població 2018”, de la Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_33b> (consulta: 13/10/21).

Justícia

- 34** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 35** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua:
“Estudi sobre l’ús de català als estudis de Dret”.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_35a> (consulta: 13/10/21).
“És possible professionalitzar-se en l’advocacia en valencià al País Valencià?”.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_35b> (consulta: 13/10/21).
“És possible professionalitzar-se en l’advocacia en català a les Illes Balears?”.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_35c> (consulta: 13/10/21).
- 36** “Serveis Lingüístics de l’Àmbit Judicial 2020”. Secretaria de Relacions amb l’Administració de Justícia, Generalitat de Catalunya.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_36> (consulta: 13/10/21).
- 37** “Informe de Política Lingüística 2019”. Departament de Cultura, Generalitat de Catalunya. En línia a <https://ja.cat/informecat21_37> (consulta: 13/10/21).

Oficialitat i reconeixement

- 38** L’Òmnibus de GESOP (2021). “La situació de la llengua catalana. Informe de resultats. Primavera de 2021”. Informe encarregat per Plataforma per la Llengua.
- 39** L’Òmnibus de GESOP (2021). “La situació de la llengua catalana. Informe de resultats. Primavera de 2021”. Informe encarregat per Plataforma per la Llengua.
- 40** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 41** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 42** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua. “El català, ignorat a les pàgines web oficials de l’Estat espanyol (2020)”.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_42> (consulta: 13/10/21).
- 43** Dades extretes de l’Informe de l’Observatori de les Discriminacions a Barcelona 2020”. En línia a <https://ja.cat/informecat21_43> (consulta: 13/10/21).
“ECAMB 2020”.

REFERÈNCIES

Internet i noves tecnologies

- 44** Dades de “Statcounte. Global Stats” durant el període de gener del 2020 i de desembre del 2020.
- 45** “Llibre blanc del desenvolupament de videojocs en la Comunitat Valenciana 2019”, Desarrollo Español de Videojuegos, Ajuntament de València, Las Naves. En línia a <https://ja.cat/informecat21_45a> (consulta: 13/10/21).
“Llibre blanc de la indústria catalana del videojoc 2020”, Institut Català de les Empreses Culturals, Generalitat de Catalunya.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_45b> (consulta: 13/10/21).
“Libro blanco del desarrollo español de videojuegos 2020”, Desarrollo Español de Videojuegos, ICEX, Games from Spain.
En línia a <https://ja.cat/informecat21_45c> (consulta: 13/10/21).
- 46** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 47** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 48** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 49** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.
- 50** Elaboració pròpia de Plataforma per la Llengua.

© Plataforma per la Llengua
Barcelona, octubre del 2021

Disseny i maquetació: Estudi Muto
Fotografies: Shutterstock.com (Albert Garrido, Megapixeles.es, Mar Fernandez, Manuel Milan)
Impressió: Global Solutions

**PLATA
FORMA
PER LA
LLENGUA**

L'ONG
del català

Plataforma per la Llengua
C/ Sant Honorat, 7, Principal 1a
08002 Barcelona
Tel.: 93 321 18 03
info@plataforma-llengua.cat
www.plataforma-llengua.cat